

בית המשפט המחוזי בירושלים
מדינת ישראל נ"י
יורשיו ועזביו של
ת"א 49456-06-17
סוג עניין: נזקי גוף (ח)
תאריך פתיחה: 21 יוני 2017
רמת חיסיון: חסוי לעיבור, סמוח לצדדים

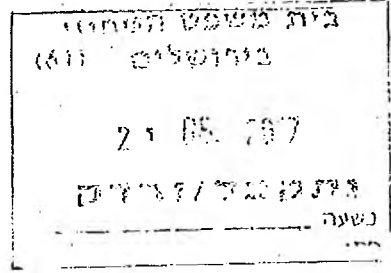
בית המשפט המחוזי בירושלים

בעניין:

מדינת ישראל
באמצעות עו"ד ליאור סקברר מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
מרחוב מחייל 7, מעלות דפנה, ת.ד. 49333, ירושלים 91493
טלפון: 02-5419545, פקס: 02-5419581

התובעת

- נגד -

- יורשיו ועזבוננו של אל-קנבר**
- 1. קונברו
 - 2. קונברו
 - 3. קונברו
 - 4. קונברו
 - 5. קונברו
- מגיבל מוכאבר ירושלים
- קטין
קטין
קטין
קטין

הנתבעים

מהות התביעה: שימוי, נזק גוף, עשיית עושר ולא במשפט, תשבה, הטבת נזקי גוף.

כתב תביעה

פתח דבר

1. עניינה של התביעה שבנדון הינו פעולת איבה, אירוע טרור, פשע שנאת, שבוצע ביום 8 בינואר 2017, סמוך לשעה 15:13, בטיילת ארמון הנציב בירושלים.
2. הפיגוע התרחש עת נהג אל-קנבר, תושב ג'בל מוכאבר שבמזרח ירושלים, בן 27 (להלן: "המפגע") במשאית מסוג מרצדס, מכיוון רחוב עלייר לטיילת ארמון הנציב הסמוכה. כשהבחין המפגע בקבוצת חיילים, צוערים בכה"ד 1, שהיו בפעילות חינוכית כחלק מסדרת חינוך, יורדת מאוטובוס שעצר בצד הדרך, הנביר את תמהירות ופגע בהם בעוצמה רבה. לאחר מכן נסע לאחור, הסתובב, ונסע שוב לעבר קבוצת החיילים.
3. כתוצאה מפיגוע הדריסה, נרצחו סגן יעל יקותיאל, בת 20 מגבעתיים, סגן שיר חגיגי, בת 22 ממעלה אדומים, סגן משנה שירה צור, בת 20 מחיפה וסגן משנה ארז אורבך, בן 20 מאלון שבות, זכרונם לברכה. בנוסף, נפצעו בפיגוע 13 חיילים, בהם שלושה באורח קשה ואחד באורח בינוני-קשה.
4. המפגע נורה על ידי החיילים שהיו במקום ואחרים ונהרג.

5. כפי שיפורט בכתב תביעה זה, המדינה נושאת ותישא בנוקים שגרם המפגע וזאת מכוח הוראות חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"א-1950 (להלן: "חוק משפחות") ומכוח חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1959 (להלן: "חוק הנכים"), ואולם, לנוכח העובדה כי המפגע במעשיו הוא שגרם את הנוק, יורשיו החוקיים, קרי, אשתו, הנתבעת 1, וילדיו, הנתבעים 2-5, הם אלה שצריכים לשאת בו ולשפות את המדינה בגינו, כפי שיפורט להלן.

עילות התביעה

6. יורשיו של המפגע נכנסים בנעליו וחבים בשיפוי המדינה מעיזבונו, בגין הנוקים שנגרמו לה כתוצאה ממעשיו שהם הסיבה הישירה והבלעדית לכל הנוקים.

4

7. מעשיו של המפגע מהווים הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנוזיקין [נוסח חדש], שכן יש בהם משום עבירות על פי חוק העונשין, התשל"ז-1977, לרבות עבירת הרצח.

8. מבלי לגרוע מהאמור, מעשיו של המפגע מהווים רשלנות לפי סעיף 35 לפקודת הנוזיקין. המפגע פעל לגרום במכוון נזק בנפש לחיילים וממילא צפה כי במעשיו יגרום את הנוק אותו גרם, קרי נטילת חייהם של החיילים ופציעתם. אין צורך להרחיב אודות הצפיות מכך שנסיעה במשאית במהירות רבה לתוך קבוצת חיילים תגרום להריגתם ולמצער לפציעתם של כל מי שייפגע מהמשאית. היא התוצאה אותה התכוון המפגע להשיג.

9. למעלה מהצורך יצוין, כי קיים קשר סיבתי עובדתי ומשפטי בין מעשיו של המפגע לנוקים המפורטים בתביעה זו.

10. מבלי לגרוע מהאמור, המדינה תוסיף ותטען כי, היות שנשאה ותישא בנוקים בגין התגמולים והתשלומים למשפחות החללים בהתאם לחוק משפחות, בגין הנוק שגרם המפגע במעשיו המתוארים, עשה המפגע ועיזבונו עושר ולא במשפט. לפיכך, חכים הנתבעים או מי מהם מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979.

11. מבלי לגרוע מהאמור, המדינה תוסיף ותטען, כי הנתבעים חבים בשיפוי המדינה בגין נזקי הגוף המפורטים לעיל, בין היתר, מכוח סעיף 2 לחוק לתיקון דיני הנוזיקין האזרחיים (הטבת נזקי גוף), תשכ"ד-1964 (להלן - "חוק ההטבה"), וכי מכח חוק ההטבה היא זכאית להיפרע מידי הנתבעים את כל התשלומים ששילמה בקשר לאירוע. סעיף 2 לחוק ההטבה קובע כך:

"2. גרם אדם לזולתו נזק גוף, רשאי מי שהיטיב את הנזק להיפרע את הטבת הנזק מן המזיק עד כדי סכום שהמזיק היה חייב למוטב על פי כל דין בשל גרימת נזק הגוף אלמלא הוטב הנזק על ידי המיטיב."

12. לענין זה יצוין כי התגמולים, ההטבות והקיצבאות אינם חורגים מהטבת נזק סבירה כמשמעותה בסעיפים 1 ו-3 לחוק ההטבה ומכל מקום, כפי שיפורט להלן, הנוקים הנתבעים

במסגרת תביעה זו, הינם הנוקים אותם היו נדרשים הנתבעים לשלם לבני משפחתם של החללים והנפגעים הנוספים על פי דיני הנוזקין.

13. מבלי לגרוע מהאמור, ולמען הזהירות, התובעת תטען כי נוכח נסיבות המעשים והמחדלים המפורטים לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כי חובת הראיה מוטלת על הנתבעים לפי סעיפים 38 ו-41 לפקודת הנוזקין, שכן הדבר מעיד על עצמו; המעשים נעשו על ידי דבר מסוכן – קרי המשאית שבאמצעותה בוצע הפיגוע; שלמפגע היתה שליטה מלאה עליה.

הנזקים

14. המדינה נושאת ותישא בעלויות ניכרות בשל מעשיו של המפגע. בהינתן כי כל הנפגעים היו חיילי צה"ל, משרד הביטחון באמצעות אגף משפחות שכולות ואגף השיקום דואג לפיצוי ותמיכה במשפחות ההרוגים וכן לטיפול ולשיקום החיילים הפצועים.

15. בשל העובדה כי טרם התגבש הנוק של החיילים שנפצעו בפיגוע, בין היתר, המדינה אינה תובעת בעת הזו את עלות הטיפול והשיקום של חיילים אלה, ומבקשת לפצל סעדים, כך שתישמר זכותה לתבוע נזקים אלה בעתיד, לכשיתגבשו.

16. הנוזקים שנגרמו בשל הריגתם של ארבעת חיילי צה"ל צפויים להסתכם בסכום של לא פחות מ-2 מליון ש"ח כגין כל חייל שנרצח, הכולל, תגמולים למשפחות, סיוע והטבות על פי חוק משפחות.

17. על פי הוראות הדין, הסכום אותו יכולה המדינה לתבוע בתביעה דנן, הינו בגובה הנוק בו נשאה בפועל או בנזק על פי דיני הנוזקין, שאינם זהים בהכרח לתשלומים המשולמים על פי חוק משפחות, לפי הנמוך. כך, סעיף 21 שבחוק משפחות קובע דלקמן:

"21. (א) מגיעים לפי חוק זה בשל מותו של נספה תשלומים לפי חוק זה לבן משפחתו או בעד בן משפחתו של הנספה, ואותו בן משפחה זכאי בשל מות הנספה הזה לפיצויים על פי חוק אחר, יחולו הוראות אלה:

(1) מותר לנקוט בצעדים משפטיים, כדי לזכות בתשלומים לפי חוק זה וכן בפיצויים לפי החוק האחר, אך לא ייגבו תשלומים לפי חוק זה ופיצויים לפי החוק האחר כאחד;

(2) שולמו לבן-משפחה או בעדו תשלומים לפי חוק זה, זכאית המדינה להיות מפוצת בעד תשלומים אלה, או בעד כל תשלום אחר שהיא עלולה לחוב בו מכוח חוק זה מידי האדם שעלין מוטלת החובה לשלם לאותו בן-משפחה פיצויים לפי החוק האחר, עד לסכום אותם הפיצויים, או עד לסכום העולה בחלקו של אותו אדם כשהאחריות לפיצויים משותפת לו ולאחראים אחרים, הכל לפי הענין;

(3) בן-המשפחה חייב לנקוט כל פעולה סבירה שביקש קצין תגמולים כדי לסייע לאוצר המדינה במימוש זכותו לפי סעיף זה ולא יעשה כל פעולה העולה לפגוע בזכויות אוצר המדינה לפי סעיף זה או למנוע את מימושו;

(4) ..."

(ההדגשה הוספה).

18. לפיכך, הנזקים הנתבעים במסגרת תביעה זו, על פי דיני הנוזיקין, הינם בהינתן כי החיילות והחייל שנרצחו היו צעירים שכל עתידם היה לפניהם:

נזקים מיוחדים

הוצאות קבורה ומצבה 8,400 ₪ בגין כל קורבן באירוע.

נזקים כלליים

- א. הפסד השתכרות בגין השנים האבודות;
- ב. אובדן פנסיה וזכויות פנסיוניות;
- ג. קיצור תוחלת חיים;
- ד. פיצוי בגין כאב וסבל המשקף את אכזריות המעשים והסבל הרב לכל אחד מהנרצחים.

סיכום

19. לאור כל האמור לעיל, על הנתבעים לפצות את המדינה בגין הרכיבים המפורטים לעיל, בתוספת שכ"ט עו"ד והוצאות משפט.
 20. כל הטענות נטענות במצטבר ו/או לחילופין לפי הקשר הדברים והדבקים.
 21. מקום שלא ידועות העובדות לאשורן, המדינה שומרת על זכותה לבקש להוסיף ו/או לתקן את כתב התביעה.
 22. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה שבנדון.
- אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את התביעה ולחייב את הנתבעים בגינה וכן לחייבם בהוצאות ובשכ"ט עו"ד.

ליאור סקברר, עו"ד

סגן בכיר בפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)